

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726068971312/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

som I vare glade i eders Fangenskab, – hvilket er Mere, end der forlanges af noget fanget Kreatur; det faaer dog Lov til at brøle og fare frem og tilbage i Buret af Vrede og Utaalmodighed; men hvad jer arme Mennesker anbelanger, saa skal det herved forblive, uden at noget Menneske skal kunne skille hvad Gud har sammensføiet, – som om Naturens Herre skulde befale Noget saa naturstridigt, saa uforæneligt med de Følelser, han selv har nedlagt i det menneskelige Hjerte!

– Men, sagde Lusard, dette saakaldte ubrydelige Baand er jo heller ikke længere uopløseligt, idetmindste ikke i Frankrig. Hos os er det let at skilles.

– Ja, svarede Ferdinand, Himlen været priset for hvert Baand, der løses for den stakkels Menneskeslægt, og dette er vel et af de værste, men denne Løsen er endnu ikke sanctioneret af vore Sæder, vel ikke engang af eders, og denne Skilsmisse er ogsaa ubehagelig.

– Men hvad skal man da gjøre? spurgte Lusard.

– Man skal, svarede Ferdinand, ligesom de fordums sande Elskende, Heloise og Abailard, være saa begejstret af hinandens Fortrin, at man forsmaaer alle Baand, som indskrænke Friheden. Hvad er Kjærlighed uden Frihed? Hvad forsikker mig om at være elsket, naar den Elskede ikke uden Ophævelser kan bryde med mig? Hvad er sødere i et Kjærlighedsforhold end Hemmeligheden? Er Kjærligheden ikke hellig? og profaneres ikke det Hellige ved fremmede, nysgjerrige Øine?

– Det er Altsammen sandt, udbrød Lusard: Lyksalig Den, der vinder en Heloise! men dog kunde der indvendes Meget mod Deres Theorie. Vi stakkels Dødelige kunne ikke gribe den fuldkomne Frihed. Vi give Liv og Blod for den, men ...

Han afbrød sig selv, Claudine og han saae paa hinanden med ubeskrivelige, betydningsfulde Blikke.

Det var i de første Dage af den Maaned, der i vort Clima som oftest er den allerskjønneste og ikke sjelden erstatter en ublid Sommer. Ved sin klare og milde Himmel, ved sin eiendommelige, aromatiske Duft, ved de afvejlende Farver, hvormed den pryder Træernes Blade, ved sine stjerneklare Nætter kunde September vel fortjene, at den fremfor Foraars-Maanederne fik Navn af Kjærlighedens Aarstid. Saaledes forekom den ogsaa Lusard og Claudine. Han var 25, hun neppe 18 Aar. Han var hendes unge Hjertes første Lidenskab, ligesom det